

Udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

Kan ministeren bekræfte, at lovforslaget på alle områder begrænser Ligningsrådets dispensationsbeføjelser, således at en vedtagelse af lovforslaget ikke på noget område betyder, at Ligningsrådet kan dispensere, hvor det ikke allerede i dag ifølge gældende lovgivning ville have kunnet dispensere?

Er lovforslaget således udelukkende opstramning, eller er der i lovforslaget også mulighed for, at Ligningsrådet kan benytte muligheden for det friere skøn til at dispensere på områder, der i dag ikke kunne have været dispenseret fra?

Svar:

Lovforslaget går ud på at justere Ligningsrådets adgang til at give dispensation efter bestemmelsen i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12. Denne bestemmelse indebærer, at skattepligtige, der får formidling eller administration af udlejning varetaget af en anden virksomhed for flere end 10 personer, er omfattet af anpartsreglerne dvs. kapitalindkomstbeskatning og underskudsbegrænsning. Bestemmelsen gælder for udlejning af alle aktiver bortset fra ikke-afskrivningsberettiget fast ejendom.

Anpartsreglerne finder i dag dog ikke anvendelse, når Ligningsrådet giver dispensa-

tion, fordi der ikke er tale om fælles udlejning for ejerne.

Efter lovforslaget skal Ligningsrådet kunne dispensere for udlejning af afskrivningsberettiget fast ejendom,

- når der ikke er tale om fælles udlejning, og
- når omstændighederne i øvrigt taler derfor.

Begrænsningen af Ligningsrådets dispensationsbeføjelse til kun at gælde for udlejning af afskrivningsberettiget fast ejendom er en stramning i forhold til gældende regler, idet der ikke længere kan gives dispensation, når udlejningen gælder skibe og driftsmidler.

For afskrivningsberettiget fast ejendom kan Ligningsrådet som anført tillade, at anpartsreglerne ikke skal finde anvendelse, når rådet finder det godtgjort, at der ikke foreligger fælles udlejning, og omstændighederne i øvrigt taler for en dispensation.

Det foreslåede yderligere krav om, at omstændighederne i øvrigt skal tale for en dispensation, er også en stramning i forhold til gældende regler.

Jeg kan således bekræfte, at lovforslaget begrænser Ligningsrådets dispensationsbeføjelse, og at det derfor er en stramning.

Jeg kan endvidere bekræfte, at Ligningsrådet efter forslaget ikke skal kunne dispensere på områder, hvor der efter gældende regler ikke kan dispenseres.